

АРМИЯТА НА ЗЛОТО МАРШИРУВА

Истанбулската конвенция – първият явен документ за заличаването на България и българската нация

„...и градовете Содомски и Гоморски осъди на разорение и превърна на пепел, та ги постави за пример на бъдещите нечестивци.“ (2 Пет. 2:6)

Виолета Станиславова

Няколко пъти прочетох много внимателно 32-те ситно изписани страници с 81 члена на Истанбулската конвенция и многократно се връщах след това на подчертаните от мен места. Първият път я четох информативно, търсейки да открия толкова дискутираните в обществото думи „джендър“, „трети пол“, но не ги срещнах. Видях обаче словосъчетания, определения и изрази, които ме озадачиха – „социален пол“, „нестереотипни роли на пола“, „особеностите на пола“, „насоки свързани с пола“, „специални нужди на пола“, „основано на пола“. „Основано на пола“ от 1 до 4 глава, се повтаря 10 пъти!...

Направи ми впечатление, че текстът е изпълнен с понятия – вероятно буквално преведени, – чиито точен смисъл не е пояснен на български, а в контекста могат да бъдат натоварени с произволни значения. За всеки случай проверих в синонимния и тълковния речник на българския език, както и този на чуждиците-отсъстваха.

На стр. 2

ЗА КОГО БИЯТ ПРЕСПАНСКИТЕ КАМБАНИ

На стр. 8

В КИПЯЩИЯ КОТЕЛ НА ПРАВДАТА

Какво имаме, какво нямаме и какво да правим?

Почти неусетно измениха почти 30 години от датата 10 ноември 1989 г. Тази година ще бъде юбилейна и за нея много ще се говори – за това какво имаме и какво нямаме днес при капитализма в сравнение със социализма в България. Нали преди 30 години хиляди скачаха „Кой не скача е червен!“, ревяха по площадите и пееха как времето било тяхно и как 45 години им стигали, как социализмът бил „комунизъм“ и „тоталитаризъм“, а сега влизали във възможно най-светлото „отворено общество“, защото капитализмът бил демокрация, свобода, права и свободи. Така нар. от тях „комунизъм“ беше обявен за универсалното зло, за всич-

Христо ПРОДАНОВ

ки беди на човешката цивилизация от зората на нейното съществуване, макар че през последните години в устата на днешните нашенски десни и либерали той започна да си дели първенстващото място в лигата на злодеите с Русия и Путин. Но и това е така, защото според тях Путин бил „комунист“.

Все 30 години „наваксваме“

В този контекст се зачудих

какво нямаме по времето на социализма, което имаме днес в условията на капитализъм.

Първото, което си имаме е един дълъг набор от наркомания, проституция, циганизация, чалгаризация, престъпност, убийства, грабежи, корупция, мутри, бандити, глад, масова емиграция, вредни храни, ал-

кохолизъм, стрес, работещи бедни, просяци, скитници, мизерстващи пенсионери, което през последните 30 години са довели до изпаряването на близо 2 млн. човека от България,

На стр. 5

По темпове на човешко развитие България бе на 29-о място в класацията на ООН измежду 193 държави

АРМИЯТА НА ЗЛОТО МАРШИРУВА

От стр. 1

Например няма аналог на „релевантни агенции“, неадресирана релевантна статистическа информация“, (синонимът „релевантен“ – съответен, приложим, от практическо значение, значим, важен, свързан (с даден въпрос), се повтаря многократно); „вторична виктимизация“, „бенчмаркинг“, „практивно свързване“.

Когато се споменава „бивши или настоящи „св-пруг/св-пруга“, винаги се добавя след тях и думата „партньор“. Няколко пъти се споменава, без да се обяснява с каква цел и изразът „овластяване на жените“. Използвани са няколко – без точно пояснение на контекстовото значение и латинските *ex parte, ex officio*.

Замаскираната истина

Понеже всяка монета има и обратна страна, прочетох Конвенцията от другата гледна точка – тази в защита на „третия пол“ и на всички производни от него, т.е. – четох между редовете. И тогава прозрях замаскираната истина.

Глава I. Определения. Член 3, подточка В.

Задава се въпрос какво, според конвенцията, означава „пол“? Не е „мъж“, „жена“, както Бог ни е създал. Според нея „пол“ означава „социално изградени роли, поведения, дейности и характеристики, които определено общество смята за подходящи за жените и за мъжете.“ Остава да си отговорим какво значи „подходящи“?

Глава III. Превенция. Член 12. Общи задължения.

Точка 1. „Страните предприемат необходимите мерки за насърчаване на промени в социалните и културни модели на поведение на жените и мъжете с цел изкореняване на предрасъдъци, обичаи, традиции и всякакви други практики, основани на идеята за малолетност на жените или на стереотипни роли за жените и мъжете.“

В съвременното българско общество жената и мъжът отдавна са равнопоставени. Защо трябва да се променят или „изкоренят“ традициите и обичаите ни? Как и защо трябва да се подменят „културните модели“ на християнската ни душа? Умишлено да се променя изцяло личността на човека и да се насаждат антихристиянски ценности? Неслучайно тези попълзновения се насочват към децата! При възрастните европейските „демокра-

ти“ трудно ще успеят да изкоренят „предрасъдъците“ им. Дори и с драстичните наказателни мерки.

Вповечето от половината текстове в конвенцията, са посочени безмилостните санкции, които ще бъдат наложени, ако държавата и обществото, и в частност отделния човек, не спазват инструкциите на заложени в тях капани.

Точка 4.

„Страните предприемат необходимите мерки за насърчаване на всички членове на обществото, по-специално на мъжете и момчетата, активно да допринасят за предотвратяване на всички форми на насилие, обхванати от настоящата Конвенция“. Може ли някой да обясни как българските мъже и юноши-

те ще бъдат „насърчавани“, за да предотвратят насилието? Ще ги превърнат в платени доносници или ще ги обучават в бойни групи за биячи? И щом като конвенцията е насочена срещу „всички форми на насилие, основано на пола“, защо никъде не се споменава, че това се отнася и за защита на хора в неравностойно положение (глухи, сакасти, слепи и пр.), възрастни, самотници, бебета, просяци, наркомани, хора с психически отклонения? Нали и те са мъже/жени/деца, т.е. „основани на пола“? Българите сме толерантни и миролюбиви народ. Ако някой иска да се прехвърли към „третия пол“ – негова си работа. И сега има такива и никой нито ги закача, нито ги преследва – стига да не провикрат обществото с драстичен ното си поведение. (За мен някогашната принудително свикана манифестация в чест на „революцията“ не се отличава съществено от един гей-парад. Може би само по това, че начело на последния, доброволно крачат посланици на чужди държави). Ами ако утре ни притиснат да подпишем

конвенция, задължаваща ни да станем канибали под претекст, че всеки е свободен да яде каквото иска?

Нямаме нужда от Истанбулска конвенция. Имаме български Наказателен кодекс, Закон за дискриминацията, Имаме прокуратура и съд, които могат да осъдят виновниците! Защо ни е излишен закон, вкаран насила в парламента?

Глава III. Образование. Член 14. Точка 1.

„Страните предприемат, където е подходящо, необходимите стъпки за включване на съобразен с развиващите се възможности на учащите се учебен материал по въпроси като равнопоставеност между жените и мъжете, нестереотипни роли на пола (как ще

за насърчаване на посочените в параграф 1 принципи (параграф 1 е за насърчаване в социален пол, сексуална ориентация, основана на пола бел. авт.) в неформалните образователни структури, както и в спортни, културни и развлекателни структури и в медиите.“

Това вече се случва. В мрежата често клипове, от които млади жени, подбрани от различни раси обясняват колко зле се чувстват, когато са унижавани и малтретирани. В игралните филми има дежурна роля за герой от трети пол. Да не говорим, че българските телевизии посрещат едва ли не с овации травестити и хомосексуалисти, че пресата гъмжи от разголените им меса и е пълна с разкази за любовните им изцепки. А храбри-

ят Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“ надскочи себе си и откри джендър специалности – цели две магистърски програми! Практиката и стажът в областта на равенството между половете, по проект на МОН, ще се провеждат в детските градини и училищата.

И ако това не е насилие над цял египетски народ, какво е?

Може би някои, съдейки от досегашния ни исторически опит си мислят, че ако се примирим, ако се снишим и преклоним глава, тая страшна участ ще ни отминее! Не! Няма да ни отминее! Духът е излязъл от бутилката, копчето е натиснато и армията на злото марширува насам. Родната пета колона вече ги чака с разтворени обятия, с венци, китки и зинали банкови сметки. Възшност, на тях ще възложат само платената роля на статистици. Решаващата дума ще има развратната Конвенция и Обяснителният доклад, който е неразделна част от нея, и който съдържа 81 члена и 387 подчлена и параграфа, където ясно и конкретно е посочена наднационалната наказателна роля на GREVIO. Под въпрос е вече не само оцеляването на българите и България, а като какви ще оцелеят, ако Бог се смил и ни спаси за пореден път. При всичко ми нежелание, за себе си запазвам песимизма. Мисля че има основание да се опасяваме, че тази нелепа конвенция е един от първите явни документи за заличаването на страната и нацията ни – такива, каквито са били в досегашния исторически аспект.

Заличаването, опасностите и мракът вече са на прага ни. Изборите – както винаги – са два: да им дадем отпор или да се запълвим малодушно към пляска, в който крием главите си...

„Страните предприемат необходимите мерки

за насърчаване на посочените в параграф 1 принципи (параграф 1 е за насърчаване в социален пол, сексуална ориентация, основана на пола бел. авт.) в неформалните образователни структури, както и в спортни, културни и развлекателни структури и в медиите.“

Това вече се случва. В мрежата често клипове, от които млади жени, подбрани от различни раси обясняват колко зле се чувстват, когато са унижавани и малтретирани. В игралните филми има дежурна роля за герой от трети пол. Да не говорим, че българските телевизии посрещат едва ли не с овации травестити и хомосексуалисти, че пресата гъмжи от разголените им меса и е пълна с разкази за любовните им изцепки. А храбри-

И ако това не е насилие над цял египетски народ, какво е?

Може би някои, съдейки от досегашния ни исторически опит си мислят, че ако се примирим, ако се снишим и преклоним глава, тая страшна участ ще ни отминее! Не! Няма да ни отминее! Духът е излязъл от бутилката, копчето е натиснато и армията на злото марширува насам. Родната пета колона вече ги чака с разтворени обятия, с венци, китки и зинали банкови сметки. Възшност, на тях ще възложат само платената роля на статистици. Решаващата дума ще има развратната Конвенция и Обяснителният доклад, който е неразделна част от нея, и който съдържа 81 члена и 387 подчлена и параграфа, където ясно и конкретно е посочена наднационалната наказателна роля на GREVIO. Под въпрос е вече не само оцеляването на българите и България, а като какви ще оцелеят, ако Бог се смил и ни спаси за пореден път. При всичко ми нежелание, за себе си запазвам песимизма. Мисля че има основание да се опасяваме, че тази нелепа конвенция е един от първите явни документи за заличаването на страната и нацията ни – такива, каквито са били в досегашния исторически аспект.

Заличаването, опасностите и мракът вече са на прага ни. Изборите – както винаги – са два: да им дадем отпор или да се запълвим малодушно към пляска, в който крием главите си...

„Страните предприемат необходимите мерки

сивно топящо се население, с продажна управленска каста и почти никакви възможности за защита – е особено болезнено и съдбоносно.

Омъкът е опасността!

Информацията сочи, че от 10-членната дамска група GREVIO (така и не се разбира защо именно на тях са делегирани такива безателационни права, надхвърлящи дори тези на държавните глави в отделните страни), която ще следи за спазването на Истанбулската конвенция, три са пряко свързани със структури на милиардера Джордж Сорос.

За тези, които смятат, че Истанбулската конвенция може да се приеме със забележки или с особено внимание, ще цитирам член 78: „Ние се допускат никакви резерви по отношение на никоя от разпоредбите на настоящата Конвенция“.

И ако това не е насилие над цял египетски народ, какво е?

Може би някои, съдейки от досегашния ни исторически опит си мислят, че ако се примирим, ако се снишим и преклоним глава, тая страшна участ ще ни отминее! Не! Няма да ни отминее! Духът е излязъл от бутилката, копчето е натиснато и армията на злото марширува насам. Родната пета колона вече ги чака с разтворени обятия, с венци, китки и зинали банкови сметки. Възшност, на тях ще възложат само платената роля на статистици. Решаващата дума ще има развратната Конвенция и Обяснителният доклад, който е неразделна част от нея, и който съдържа 81 члена и 387 подчлена и параграфа, където ясно и конкретно е посочена наднационалната наказателна роля на GREVIO. Под въпрос е вече не само оцеляването на българите и България, а като какви ще оцелеят, ако Бог се смил и ни спаси за пореден път. При всичко ми нежелание, за себе си запазвам песимизма. Мисля че има основание да се опасяваме, че тази нелепа конвенция е един от първите явни документи за заличаването на страната и нацията ни – такива, каквито са били в досегашния исторически аспект.

Две са без алтернативните начала, които мотивират духовната твърдост и решимост за просперитет на народа и на България: концентрацията на националната воля и енергия в Единен народен фронт на всички, за които България е връх, небе и болка, дом, свят и място за вечен уют. Само в единението, което прави силата, наречена социална национална държава, ние виждаме смисъла на вашата и нашата политическа борба.

Всяка друга форма, извън тази формула за съюз на националната воля и енергия срещу лъстивите форми на истанбулски и прочие конвенции, срещу мигрантски пакети или пакети „Макрон“, само би подменила главната задача на днешния български ден – съхраняването на народа ни и опазването на неговата държавност.

Днес за всеки честен човек, за всеки непредубеден

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

Ние, в „Нова Зора“, сме дълбоко убедени, че волята на народа за промяна е незаобиколима, още повече че тя съдържа концентрирания израз на главната политическа задача, която стои пред всички нас: обединението на хората на социалната кауза и патриотизма; обединението на енергията, волята и болката на българските социалисти и родолюбци, които заедно съпреживяваме всяка неосъществена надежда в битката с историческото безвремие; всяко поражение, в стремежа ни да бъде съхранена българщината, да бъде осъществено възраждането на българската традиция и животът на всеки български гражданин.

Днес за всеки честен човек, за всеки непредубеден

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

Днес за всеки честен човек, за всеки непредубеден

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

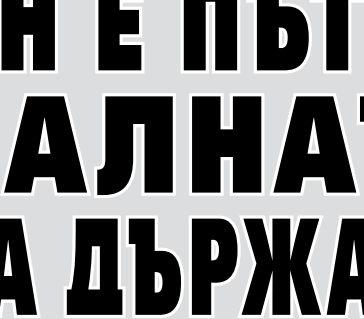
Минчо МИНЧЕВ

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

Минчо МИНЧЕВ

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

Минчо МИНЧЕВ

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

наблюдател, който мери с критериите на здравия разум, е видима и обяснима непримиримата ярост, която избухва при всеки опит да бъде разхлабен безжалостния експлоататорски хомот около шията на народа; да бъдат свързани разкъсаните социални нишки на традицията и модерността; да бъде намерен брод в хаоса на предпоставената безнадеждност.

САЩ, което неминуемо може да ни превърне от прифронтота, във фронтова държава. Днес народът ни измира с незапомнени темпове в нашата над 1300-годишна история! Само държавата Лесото, в Африка, ни изпреварва по този печален показател! А още Жан-Жак Русо, в своя труд „За обществения договор“ е написал, че „Управление при което народът намалява и гние е най-лошото“. Политическият

САЩ, което неминуемо може да ни превърне от прифронтота, във фронтова държава. Днес народът ни измира с незапомнени темпове в нашата над 1300-годишна история! Само държавата Лесото, в Африка, ни изпреварва по този печален показател! А още Жан-Жак Русо, в своя труд „За обществения договор“ е написал, че „Управление при което народът намалява и гние е най-лошото“. Политическият

САЩ, което неминуемо може да ни превърне от прифронтота, във фронтова държава. Днес народът ни измира с незапомнени темпове в нашата над 1300-годишна история! Само държавата Лесото, в Африка, ни изпреварва по този печален показател! А още Жан-Жак Русо, в своя труд „За обществения договор“ е написал, че „Управление при което народът намалява и гние е най-лошото“. Политическият

САЩ, което неминуемо може да ни превърне от прифронтота, във фронтова държава. Днес народът ни измира с незапомнени темпове в нашата над 1300-годишна история! Само държавата Лесото, в Африка, ни изпреварва по този печален показател! А още Жан-Жак Русо, в своя труд „За обществения договор“ е написал, че „Управление при което народът намалява и гние е най-лошото“. Политическият

На 26.01.2019 г. от 10.00 ч. в зала № 3 на Националния дворец на културата в гр. София, се проведе редовно заседание на 49 конгрес на ПП „БСП“. На него се обсъдиха и приеха два основни документа: Проект „Визия за България“ и Проект „Визия за Европа“. Първият проект бе обсъждан през 2018 г. в срещи с над 35 000 членове на партията, симпатизанти, обществени организации и граждани в цялата страна. Сега той е допълнен с предложенията получени при обсъжданията и съобразен с обществено-политическата и икономическата обстановка в

страната. Визията очертава нов път на развитие на България, който да доведе до излизане от социалната, икономическата и демографската криза, до достоен живот на българските граждани – равностоен на живота на развитите държави на Европейския съюз. Тя не е конкретна управленска програма, а очертава насоките в които следва да се развива българската държава през следващите години, ориентировъчно до 2030 г. Вторият проект касае предстоящите избори за членове на Европейския парламент, насрочени на 26 май 2019 г.

ПП „Нова Зора“, която е идеен и лоялен коалиционен партньор на БСП и е деен участник в мобилизационния проект на промяната, оглавяван от БСП, изцяло приема решенията на IV-то заседание на 49-тия конгрес. Поради актуалността на взетите решения, публикуваме разработката на Европейските избори и призоваваме ръководствата и структурите на партийните организации и симпатизантите на «Нова Зора» да изучат и разпространяват основните положения в подготвяната на Европейските избори за постигане на победа.

В съответствие с т. 3 от дневния ред, г-н С. Станишев, председател на партията на Европейските социалисти, изнесе доклад в който отчете конкретната дейност на петимата членове на Европейския парламент, избрани с листа на коалиция „БСП за България“ през мандата 2014-2019 г.: Сергей Станишев; Георги Пирински; Момчил Ненков; Илияна Йотова и Петър Корумбашев.

Тук ситаме за необходимо да се спрем по-подробно на Предизборната платформа на БСП за „Европейски избори 2019“ г., озаглавена: За социална Европа на гражданите и народите, срещу неравенството и бедността! Тя беше оповестена и коментирана от г-н Валери Жаблянов, който първоначално изтъкна основните принципи и политики залегнали в документа: отказ от нелибералния икономически модел и възстановяване на позициите на държавата в икономиката и социалната сфера; изграждане на единна европейска политика в икономиката, социалната сфера и външната политика, на основата на балансиране на интересите на националните държави. След това се сприя последователно на политиките, които са заложени и в проекта „Визия за България“, като ориентир за спечелване на Европейските избори през 2019 г., чрез отхвърляне на статуквото у нас и в Европа. Посочваме най-основните положения залегнали в проекта „Визия за Европа“.

ПП „БСП“ СЕ ГОТВИ ЗА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ИЗБОРИ 2019 Г.

1. Изграждане на Европейски социален съюз, подкрепен от нов икономически модел на развита и растеж – ключ към преодоляване на неравенствата.

възстановяване и развитие на европейския социален модел, основан на социалната държава, насочен към устойчив растеж, качествени работни места и социална справедливост.

прилагане на практика предложенията от социалистите Европейски стълб на социалните права, за гарантиране високи социални стандарти, социална защита за всеки, достойно заплащане, преодоляване на разликата в заплащането на мъжете и жените за еднакъв труд;

бързо и съществено намаляване на икономическите, социалните и териториалните неравенства и сближаване на доходите в рамките на ЕС, като в бъдеще се въведат единни стандарти за определяне на минималната работна заплата и равнищата на доходите;

създаване и прилагане на Европейска детска гаранция, която ще осигури на всяко дете качествено образование, жилище, храна и здравни услуги;

изграждане на силна европейска индустрия, която да заличи регионалните различия в съюза и да повиши неговата конкурентносост и качеството на труда; развитие на цифровизацията и разширяване приложението на изкуствения интелект;

улесняване на малките и средните предприятия в достъпа до нови технологии и финансиране;

преодоляване на диспропорциите между индустри-

Тодор ПРЕДОВ

алното и семейното фермерство по отношение достъпа до финансиране, обработваемата земя, произведената продукция и нейната реализация, като по този начин се увеличи собственото производство на месо, плодове и зеленчуци;

възраждане на ядрената енергетика и развитие на ядрената енергетика в България, чрез строителство на нови мощности и осигуряване на нови трасета за пренос на природен газ;

създаване на Европейска програма за борба с бедността, която да допълва националните мерки и подкрепа за Европейската схема за осигуряване срещу безработица;

разширяване на инвестициите в железопътната инфраструктура, дългосрочна стратегия за преминване към електрически и водородни автомобили, подкрепа за чист градски транспорт и по-добро градско планиране.

2. Единен и демократичен Европейски съюз.

който е близо до хората и уважава суверенитета на държавите членки.

защита на човешките права и демократичните

ценности като основа за пресяване на настъпването на крайнодесни и фашистки идеологии и организации в Европа;

-утвърждаване на равенството на всички граждани на ЕС, независимо от тяхната раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение и имуществено състояние;

-насърчаване на свободата на словото и плурализма на мненията в средствата за масова информация, борба срещу медийния монопол на големите корпорации и манипулирането на публичния дебат в защита на техните интереси;

-противопоставяне на опитите за въвеждане на „различни скорости“ на развитие в рамките на ЕС и на задълбочаването на разделението между държавите членки;

-пълна интеграция на България в ЕС – отпадане на Механизма за сътрудничество и оценка, присъединяване към Шенгенското пространство, финализиране на подготвяната за членство в Еврорезоната;

-край на двойните стандарти, които засягат негативно преди всичко страните от Централна и Източна Европа – в ЕС не може да има второ качество продукти и потребители;

- засилено участие на националните парламенти в европейските дела.

3. Многогодишна финансова рамка

в услуга на сближаването на гражданите и на реалната икономика.

многогодишният бюджет да бъде свързан с всеобхватна стратегия за развитието на ЕС и за стимулиране на публичните инвестиции както на европейско, така и на национално равнище;

по-малка и по-ефективна администрация на европейските институции, чрез поетапно намаляване на разходите;

ясни приоритети в европейския бюджет – финансово обезпечаване на Кохезионната политика, с цел ус-

корено догонващо развитие на изоставашите региони, на обща селскостопанска политика при справедливо разпределение на ресурсите, борба с неравенствата, миграцията, образованието, науката и иновациите, сигурността и отбраната; намиране на нови източници на финансиране, които не увеличават данъчната тежест за гражданите – въвеждане на европейски данък върху финансовите трансакции, както и по-ефективно облагане на глобалните корпорации; приемане на законодателство на съюзно и национално ниво срещу укриване и избягване плащането на данъци, прането на пари, корупцията, данъчните убежища и офшорните зони;

засилване на контрола върху използването на средствата на европейско и национално равнище, подкрепа за създаването на европейска прокуратура.

4. Силна и ефективна кохезионна политика след 2020 г.

увеличаване на средствата в европейския бюджет за Кохезионна политика като ключов инструмент за солидарност и сближаване на държавите членки в ЕС; реални инвестиции в растеж, заетост и балансирано териториално развитие главно по линия на безвъзмездното финансиране;

отстраняване на дългите и сложни административни процедури, липса на гъвкавост при управление на проектите и процедурата за съфинансиране;

акцент върху конкретно въздействие и устойчивост на проектите на местно и регионално равнище.

5. Европейски съюз на младежите –

по-добър живот и активно демократично участие на бъдещите поколения.

изработване на цялостна европейска стратегия за преодоляване на демографската криза, което да допълва националните мерки и не приема не на лесните решения, които предлагат работодателите за внос на работна ръка и засилване на регулираната имиграция към ЕС;

в резултат на демографската ерозия държавите от Централна и Източна Европа загубиха милиони млади трудоспособни граждани заради трудовата миграция в рамките на ЕС. Сега тези държави страдат от намалена раждаемост и недостиг на трудови ресурси, което е сериозна бариера пред икономическото и социалното им развитие. Само изравняването на доходите за

В КИПЯЩИЯ КОТЕЛ НА ПРАВДАТА

От стр. 1

страната е в демографски колапс и прогнозите са, че ако тенденцията се запази такава до няколко десетилетия е възможно държавотворческият български етнос да е малцинство, а християнството периферна религия, замени от някаква амалгама от турци, цигани и емигранти от Близкия изток и Северна Африка. Парадоксалното е, че „деспотичният“ социализъм, умъртъвявал и хвърлял в лагери хора за удоволствие и ял малки деца за закуска за 45 години увеличи българите от 7 на 9 млн., а милият, добричък, ни лук яд, ни лук мирисал капитализъм ни върна под 7 милиона само за по-малко от 30 години.

Второто, което си имаме в условията на реставриран капитализъм, но нямахме при времето на социализма, са корумпирани политики и олигарси, които поддържат ниски заплати, годишно крадат от българския народ милиарди левове, които с про-

един и същи вид труд може да спре този процес и да подпомогне преодоляването на тежките регионални различия;

прилагане на Европейския план за младежта при увеличаване на горната възрастова граница на Младежката гаранция до 30 години и обезпечаване на финансиране от 5 милиарда евро годишно;

удвояване на финансирането и разширяване на достъпа и обхвата на успешни програми като „Еразъм“, които да позволят на студенти, стажанти и работници да се възползват от тях, независимо от техния социален статус;

създаване на Европейски културен чек, който ще позволи на всеки млад европеец да създава или посещава културни събития;

акцентирание на демографската политика, младежта и дената в следващата Европейска комисия, вкл. чрез назначаване на комисар по тези въпроси.

Устойчива миграционна политика,

основана върху съобразяване с националните интереси. днешните миграционни вълни са следствие от войните, неконтролната глобализация на икономиката и търговията, преследването на максимални печалби и безогледната консумация на природни ресурси, поради което

„Тук няма град, тук всичко е мечта!“

пуснатите ползи в резултат на корупция, монополи, картели, обществени поръчки и пр. достигат поне няколко стотин милиарда за периода на целия преход. Спомнете си само как държавна собственост за стотици милиарди, създадена от и принадлежаща на всички българи, беше разграбена за по долар парчето. Периодът остана известен в историята на България с понятието „криминална приватизация“, но криминалитетите и днес заемат високо престижни длъжности с полагаемите им се за

необходимо да се преодоляват причините за засилване на миграцията към ЕС, чрез съдействие за установяване на траен мир и стабилност, възстановяване и укрепване на държавността в пострадалите от войни региони;

ефективна охрана на външните граници на ЕС чрез разширяване капацитета на Европейската агенция за граничен контрол и брегова охрана /ФРОНТЕКС/, в подкрепа на мерките от държавите членки;

ясно разграничение и различен подход по отношение на бежанците от войни и законна имиграция, основана на национални приоритети и правила и борба срещу нелегалната имиграция;

категорично противопоставяне и ангажиране с международни инициативи като Пакта за миграция, последиците от които са обезсилване на контрола от страна на националните държави върху миграционните потоци;

европейска солидарност с държавите, засегнати от миграция чрез засилена подкрепа от европейския бюджет.

Европейският съюз – самостоятелен фактор в глобалната политика.

утвърждаване на ЕС като сила на мира и активната подкрепа за стабилността и демокрацията в света;

огравването на България тлъсти заплати.

Третото, което си имаме в условията на капитализъм, но нямахме при социализма, са монополистите. Имаме един държавен монопол, който всъщност беше обществен монопол в полза на цялото общество. Днес имаме ЕРП-та, вода, топлофикационни дружества, горива и каквото там можете да се сетите, които скубят десетки пъти повече пари от нас в сравнение със социализма, след което изнасят печалби-

развитие на общата външна политика, при запазване на уважението към националните специфики и приоритети на страните – членки;

по-нататъшно укрепване на Службата за външно действие на ЕС и подобряване на обмена на информация с националните дипломатически служби;

развитие на общата европейска отбрана и създаване на допълнителни възможности за борба с тероризма;

изпълнение на набелязаните мерки на Срещата на върха ЕС- Западна Балкани в София за подобряване на свързаността на региона и реализация на големите транспортни проекти с отчитане и отстояване на българския национален интерес;

възстановяване на диалога, развитие на добросъседство и ползотворно сътрудничество между ЕС и Руската федерация;

развитие и ефективно участие на ЕС в инициативата за икономическо сътрудничество с Китай “16 +1” и инициативата „Един пояс – един път“.

ангажиране на ЕС в Черноморския регион с подкрепа на многостранното сътрудничество в търговията, туризма, развитието на транспортната и енергийната инфраструктура;

Във визията се подчертава, че в резултат на европейските

те. Същото трябва да се каже и за големите западни вериги, които ни продават по-нискокачествени стоки в сравнение със Запада, нанасят удари по българските производители и след това изнасят печалбите в чужбина. Всеки похарчен в тези вериги или даден на монополистите лев вече е завинаги безвъзвратно изгубен за България. А това са милиарди левове годишно.

Четвъртото, което си нямахме при социализма, но си имаме в условията на реставриран капитализъм, трябва

избори БСП ще изпрати в ЕП своите представители, които заедно със социалистите, социалдемократите и другите представители на лявата от европейските държави ще отстояват общите, но също така и националните приоритети: за равенство като универсална ценност на лявата – равенство на

Гражданите и равнопоставеност на държавите членки при реализация на общите европейски политики;

против приемане на пакета „Макрон“, който фаворизира едни държави -членки, за сметка на други;

приемане без допълнителни условия в Шенгенското пространство, против про дължаващото прилагане на Механизма за сътрудничество и оценка - израз на политиката на „гвойните стандарти“;

против Истанбулската конвенция, която противоречи на българската конституция, съгласно Решение на КС;

за равноправно участие в общата енергийна политика на ЕС, чрез изграждане на нови собствени ядрени мощности и развитие на транзитна газопроводна мрежа на територията на България;

за обща миграционна политика, съобразена с интересите и изискванията на държавите членки, а не въпреки тях, против Пакта на ООН за бе-

ва да свързва с директивите на новия „голям брат“ към компрадорската политическа класа у нас. То не бяха милиарди, които мизерстващи българи, броящ иначе всеки ден стотинките в джоба си, хвърли по американски ТЕЦове, златни концесии, безцелни конфронтации с Русия и санкции, спрени енергийни проекти, безплатни бази, Ф-16 и какво ли още не. Те Шатите затова са впрочем богати – защото нагло крадат от останалия свят чрез неоколониалните елити, които поставят там. Да си спомним, че Тръмп най-напред поиска мексиканците да дадат 5 млрд. и изгради стената помежду им, но те се опяха. Да дойде да ги поиска от нашите управници и ще види колко чевърсто те ще ги извадят от джоба на българина, след което ще обяснят на въпросния българин как нямат пари за него.

Петото, което си нямахме при социализма, но си имаме при капитализма е престъпна държава.

На стр. 6

жанците;

за продължаване на интеграцията в ЕС на Западните балкани, при отчитане на българския национален интерес, свързан с българското историческо наследство на територията на държавите кандидатки, както и с правата на българските малцинствени общности;

подкрепа за създаването на европейска прокуратура; последователна подкрепа за отмяна на санкциите наложени от ЕС на Руската федерация.

В заключението на документа се подчертава, че промяната в ЕС и на европейската политика са неизбежни и неотложни. Задължителна част от тази промяна е и промяната в България. На 26 май трябва да се направи първата решителна крачка към тази промяна. Спечелването на европейските избори в България от БСП е задължителна стъпка към промяна на десетилетното статукво. А изборният успех ще бъде победа на всички български граждани, които искат достоен живот в България и отговорна държава, солидарно общество, социален и справедлив Европейски съюз!

27.01.2019 г.
Тодор ПРЕДОВ – д-р по право, зам. председател на ПП „Нова Зора“

Гр. София

Държава, която краде чрез косвени данъци от бедните, но слага плоски и дори никакви данъци на богатите. Държава, в която прокуратурата е толкова лицемерно претъпна, че повдига обвинения срещу едно от лицата на опозицията, защото е изнесла

1989 г. Хлябът на народа! 9,7 млн. т зърнени храни, от които пшеница - 5,4 млн. т!

данни за корупция. Държава, която може да открадне 1,4 млрд. лв. от здравето на българите и да съдейства активно за ограбването на незначително колко милиарда от КТБ. Държава, която унищожава животните, поминъка, живота на хората. Държава, в която не могат да те излекуват или погребат, ако не си платиш.

Шестото, което получихме в условията на реставриран капитализъм е така бленуваният за цяло поколение българи ЕС. Но и той основно се занимава с това да ни граби, да легитимира послушни и корумпирани елити. Често казано не знам колко точно получаваме под формата на еврофондове, но то няма и голямо значение, тъй като и без друго основно се краде. Но пък знам, че изобщо не плащаме малко на ЕС под формата на всякакви измислени глоби за щяло и нещяло, вноски в европейския бюджет, затворени блокове в АЕЦ „Козлодуй“, неадекватно за българските условия политическо и икономическо законодателство, председателства, квоти, мидотски разпределени субсидии и изобщо по уйдисване на акъла на Брюксел и Берлин. Само чрез загребания човешки капитал от България европейският капиталистически център е изсмукал десетки пъти повече средства отколкото сме получили чрез европейските фондове. Но и това му е малко, та сега се опитва да ликвидира цял един отрасъл на страната ни – транспортния, за да обогатява своите олигарси.

Седмото, което получихме в условията на реставриран капитализъм, но нямаме

В КИПЯЩИЯ КОТЕЛ

ме по време на социализма, са соросидни, американски, турски, ислямски и всякакви други фондации, финансирани от външни фактори и преследващи външни и пазителни за България интереси.

ализмът е осигурил половин вековен мир на планетата, а капитализмът само за няколко десетилетия успя да превърне света в един кипящ казан. А нас българите ще ни пратят за пушечно месо. Нали

прашайки така милиони хора на улицата и поставяйки началото на процесите на дигитализация. А от началото на нашия век решихме да го окупим в ръцете на няколко десетки олигарха, които трупат

гария се превърна в суровинен придатък за богатите западни икономики, които така ни грабят посредством съвременните форми на неокOLONIALISM – чрез нископлатената работна сила и минимални-

затова ни направиха прифронтна държава.

Няма обаче да е честно, а още по-малко коректно

да посочвам само това което при социализма сме ня-

милиарди от субсидии и правене на нищо, а плащат мизерни стотинки под формата на рента на собствениците. Зеленчукопроизводството пък съвсем го забравихме, защото

данъци, чрез ликвидация на всичко, което може да ги курира, чрез грабеж на хиляди учени, лекари, инженери и други специалисти. В контраст с това в условията на държа-

мали, а днес имаме. Трябва да бъде посочено и какво сме имали при социализма, но днес си нямаме.

Първото, което имаме при социализма, но нямаме днес е земеделие. Първо решихме да го разпарчетосаме на малки парченца, да го загребам и ликвидираме с „ликвидационни съвети“, из-

то там условията са такива, че олигархизацията е по-труден процес, а обработката на земята значително по трудоемка.

Второто, което имаме в условията на социализъм, но нямаме при капитализъм е индустрия. Всичко беше разграбено, унищожено, разкостено, сринато със земята. От индустриална сила Бъл-

вен социализъм България не само, че не е суровинен придатък, но сама извлича технологии и патенти чрез научно-техническото разузнаване от капиталистическия център, а в същото време получава на символични цени и често безплатно ресурси от СССР.

Третото, което имаме в условията на социализъм, но нямаме днес, е армия. Армия, която представляваше заплаха за Турция и Гърция взети заедно, а днес прилича на една весела дружинка. Разкостихме я и нея, за да ни пази НАТО и за да купуваме оръжие от НАТО, за да сме беззащитни и несuverенни мижитурки в ръцете на новите господари.

Четвъртото, което имаме в условията на социализъм, но нямаме при реставрирания капитализъм е образование.

НА ПРАВДАТА

Днес образователната система бълва предимно неграмотност и посредственост, подчинена на изискванията на всякакви чужди фактори. Самата държава е дотолкова абдикирала, че предпочита да плаща на частни училища, които да учат момченцата, че са момиченца, но не и да поддържа държавните училища, предпочитайки да правят учебниците, но не и сама да прави учебниците. В резултат на това Левски и Ботев се оказаха терористи, а 5 вековното турско иго се оказа „мирно и съвместно съжителство“. И както през турското робство плащаме „кръвен данък“ – около 10% годишно най-добрите завършващи средно образование ученици са загребвани от западните държави и обучавани там, за да обслужват техните икономики, повечето от тях забравящи за род и родина.

Петото, което имаме при социализма, но нямаме при капитализма, е здравеопазване. Безплатното здравеопазване се превърна в търговска дейност. Днес хора в уж европейска България измират, защото нямат пари, защото здравето не е социална дейност, а бизнес. Бизнес, който превърна човешки живот в обект на покупко-продажба, или както е модерно да се казва у нас в „алтън вершини“.

Шестото, което имаме при социализма, но нямаме днес, е сигурност. Всеки във всеки един момент може да бъде ограбен, пребит или убит, а новините ежедневно ни заливат с десетки такива случки. Самите полиция и прокуратура са до такава степен прогнили, че човек не знае дали по някое време няма самите те да му спретнат нещо. Хората се заключват с по няколко ключалки, а милионерите си живеят в изолирани от страхоите на големия град или малко село затворени градчета.

Седмото, което имаме при социализма, но нямаме в условията на реставриран капитализъм, е справедливост. Липсата на справедливост се превърна в базов проблем на българското общество. При това не само липсата на правно-юридическа справедливост, но и на социално-икономическа справедливост. Затова юридическата справедливост за бедняка е една, а за богатите олигарси и корумпирани политици, които ограбиха построеното от социализма и продължават да крадат с пълни шепи е съвсем различна.

Омото, което имаме по времето на социализма, но което нямаме в условията на реставриран капитализъм е дър-

жава. Парадоксално е как от една страна имаме, престъпна държава, а от друга нямаме държава. Всъщност, не е толкова парадоксално. Обяснението е в това, че когато става дума за нещо престъпно държавата

ва, което се случва днес у нас и по света не е продукт на социализма, а още по-малко на никога неосъщественият се комунизъм. То е от началото до самия си край продукт на капитализма и на него-

Камбаните на мира, София, 1979 г.

ще го направи, но когато е за нещо полезно абдикира и започва да ни обяснява как не може. Ми няма да може. Едно е да крадеш от народа, а съвсем друго да решаваш проблемите му, когато си делегирал всички въпроси на пазара, олигархията, монополите, соросидните организации, Брюксел, Вашингтон и Анкара. А като нямаме суверенна държава, а вместо това имаме политици, които 30 години козируват и служат на чужди интереси, то нямаме и достойнство. Нямаме и бъдеще.

И стигаме до общото. Тогава имаме партия-държава и сега имаме партия-държава. Тогава имаме Бай Тошо, а сега имаме Бате Бойко. Тогава бяхме зависими от един „голям брат“, срещу което получавяхме ресурси, а сега сме зависими от друг „голям брат“, който извлича ресурси. Тогава имаме сливане на икономическа и политическа власт в интерес на обществото, а сега имаме сливане на политическа и икономическа власт в интерес на олигархията. Тогава имаме авторитарно управление и сега имаме авторитарно управление.

Смисълът на казано го тук е да да направим два извода.

Първият е, че всичко оно-

вият вечно съпътстващ го брат близък колониализма. Противоречията на капитализма с неговия постоянен стремеж за печалба и извличане на евтини ресурси на всяка цена и новата индустриална революция, свързана с радикални про-

мени в производителните сили и производствените отношения, с промени в глобалното разделение на труда, със земетръсни процеси в недрата на самия капитализъм налагат преписване на правилата преди цялата конструкция да се е срутила, помитайки всичко след себе си. При по-предшната подобна криза на капитали-

зма се стигна до две световни войни, отделяне на социалистическия блок от капиталистическия център, Студена война и установяване на кейнсианската социална държава на Запад, разрушена след 1970-те от неолбералния глобален капитализъм. Само че през първата половина на 20-ти век човечест-

да станат проблеми на социализма. Макар че към днешна дата ми се струва, че проблемите на капитализма стават проблеми на фашизма и нацизма, които пък от своя страна са сериозен проблем за социализма.

Вторият е, че самите ние трябва да намерим своето място в новата глобална архитектура. Да инвестираме не в магистрали и стереопор, а в наука, технологии и производство. Да се кланяме не на новия „голям брат“ и останалите „по-малки братчета“, а да вземаме решенията си в София. Да разпределяме обществения ресурс в полза на обществото, а не в края на годината да се разпределят безотчетни милиарди към олигарси, докато милиони пенсионери мизерстват като кучета. Да сме равни пред закона, а не едни закони за джендъри, други за политици, трети за олигарси, четвърти за полиция, прокурори, цигани, сулйо и пульо. Да спрем да даваме богатствата си на чужденците, докато ние се храним с трохите, а да ги върнем на държавата и да ги използваме за благо на всички. Да поставяме на първо място собствения си интерес и едва след това на другите. Да вземаме повече данъци от богатите и по-малко от бедните, а не като сега цялата данъчна тежест да е върху бедния работещ. Да възстановим добрите си и приятелски отношения с Русия. Да поискаме съвместно с други страни компенсация за ограбения от капиталистическия център човешки капитал. Да развалим всички, осятаващи държавата и хората приватизационни сделки и концесии, след което да съдим виновниците не само на думи, но и на дела. Да върнем държавата в образованието, здравеопазването, културата, науката и да разберем, че там се формира човекът както като социално същество, така и като производителна сила. Както и още много други неща. И най-важното – да разберем, че сега се раздават картите на играта и дори най-малкото изоставане може бъде фатално, а ние продължаваме да вървим назад. Затова трябва да наваксаме, а за да наваксаме ни трябва държавата с нейния ресурс и народа с неговия потенциал. Не ни трябва соросидни и чужди агенти, които да ни казват, че социализмът е виновен и че който не смята така е „комунист“.

Дори само заради това, че техните приказки ме направиха социалист. И подозирам, че не съм единствен.

ЗММ - София, 1986 г. (Защитен металорежещи машини)

ЗА КОГО БИЯТ

Митко ШОПОВ

та на 7.7.2012г. на нарочена пресконференция следното: „Гърция, демонстрирайки необходимия конструктивен дух, направи голям компромис, съгласявайки се БЮРМ да приеме сложено име с географско определение за общо използване от всички“.

На сесията на ООН на 27.9.2014 г. външният министър Елвестерос Вензелос (лидер на ПАСОК), който бе за-

Зоран Заев и Алексис Ципрас, двамата министър – председатели, които затвориха страницата на дългогодишния спор между Македония и Гърция.

местник-мин. председател в правителството на НД с премиер Андонис Самарас-отбеляза: „Гърция досега е предприела много важни стъпки и очакваме другата страна да направи това. Предлагаме взаимно приемливо комплексно име с географско определение за обща употреба, (erga omnes) преди думата "Македония“.

Какво пропусна да осмисли българската страна
Толкова за фактите. Както се вижда те са неоспорими. А сега за най-важното, което нашите управници, загърбвайки българския национален интерес

и тичайки от Гърция към Македония и от Македония към Гърция, пропуснаха, в стремежа си да угодят на „началниците“ във Вашингтон и Брюксел. Съобразно новата доктрина на САЩ, на Балканите, тук имаше една единствена, но за това пък главна грижа: ускорена военна и политическа интеграция на Западните Балкани, чиято цел е бързо ликвидирано руското влияние в региона. („Нова Зора“ разгледа този въпрос в бр.4 от 22 януари.) Но „правилните“ СМИ и проатлантически ориентирани и национално безотговорни анализатори у нас negliжираха събитията, което е особено важно за целия Балкански регион, а нас българите ни засяга пряко. Публикации, коментарите и репортажите по въпроса бяха повърхностни, късогледни и пропагандно прозрачни. Те имаха задачата най-вече да внушават тезата за „слабостта на правител-

фикацията. Акцентите, целите и действията бяха в използването на изключително сгодния момент, който, САЩ, ЕС и НАТО предоставят, за да реши Гърция един свой отдавна наболял проблем, на север от своите граници. И да защити максимално собствените си национални или по-точно националистически интереси. Това и до днес нашите управляващи, подчинените им, СМИ и анализаторите нито проумяха, нито коментираха. Тъкмо поради това се налага да изясним ситуацията от страниците на „Нова Зора“, пък, както казваше Николай Хайтов, който има ухо, да чуе. В концентриран израз, всичко това, се намира в две изречения от речта на гръцкия премиер Алексис Ципрас, произнесена пред парламента, след успешната ратификация:

„Днес е исторически ден за Гърция, която най-накрая спря голямо махало, което се движеше в района и запази от посегателства древнотръцкото наследство“.

И още:

„Това е исторически ден за Балканите и е бариера пред войните и конфликтите основаващи се на националистическата омраза!“. Ципрас благодари на 153-те членове на гръцкия парламент, „които въпреки големия натиск, подложени на изнудване и изкушения, изтърпяха атаките, и изпълниха патриотичния си дълг, в който те сами върват, и разбраха, че това е в полза за нашата страна. Гърция направи важна стъпка напред да затвърди лидерството си в региона“.

А сега нека видим как точно спечели Гърция от ратификацията на споразумението от Преспас?

Внимателния анализ на случващото се на юг от нас показва, че твърденията на Ципрас не са голословни. Особено след включването на Гърция в газопровода „Турски поток“ и сега след ратификацията на споразумението от Преспас, тя не само издига ролята на Гръцка Македония и Тракия до ролята на регионален икономически център, но и превръща Северна Гърция в привлекателен регион за чужди инвестиции на Балканите. Нещо повече, тя засилва нейното значение за по-широкия регион на Югоизточна Европа и създава условия да се превърне в кръстопът на търговията и културата.

В процедурен план най-го-

лество на СИРИЗА“. Нещо повече, те твърдяха, че то „всеки момент може да падне вследствие на парламентарния вот“ или от народното недоволство! Ударението разбираща се падна върху „ратификацията“, която непременно трябва да се случи за да може „Северна Македония“ да стане член на НАТО.

Истината беше съвсем различна

Подобна аргументация обаче изобщи липсваше в пространните дебати в парламента. Тя отсъстваше и в мотивацията на гръцкото правителство относно рати-

ПРЕСПАНСКИТЕ КАМБАНИ?

лямото завоевание на министър-председателя Алексис Ципрас и неговия външен министър Никос Котзиас, е че в преговорите със Скопие те успяха да наложат задължението, първо да бъдат завършени конституционните промени в БЮРМ, предложените от гръцката страна и чак след това Гърция да ратифицира споразумението. Отсега нататък не само името на страната престава да бъде „Македония“, но и определението „македонска“, не може да бъде употребявано без уточнението „северна“, което задължително влиза в употреба от всички държавни институции, обществени организации или дори частни органи, установени от закона (член 1, параграф 3, буква ж).

Въпреки медийния шум у нас около българското европредседателство като фактор за реализация на Преспанското споразумение, гръцката дипломация невъзмутимо го negliжира и не без основание го приписва за своя победа и за свой „принос за укрепване на европейските перспективи и стабилността в съседната страна, като по този начин се ограничават рисковете от влияние на трети страни с чужди планове на северната граница на Гърция“.

Според външния министър Котзиас „Не само, че е запазена значителна дипломатическа възможност за справяне с други нарастващи предизвикателства, пред които е изправена Гърция, но ролята и в региона се засилва като европейски стълб на мира и сигурността. Споразумението е и бариера пред агресивният национализъм на други сили и страни“.

За кои страни говори г-н Котзиас можем да се подсетим от предишното му изявление в скопското електронно издание „Фактор“ от 19.06.м.г. Тогава той заяви, че истинските цели на Атина са на северната си граница да имат приятелска страна и партньор. И че това било „по-добрият вариант от това Македония да стане общност, доминирана от Турция, да се разпадне и да отвори пътя за Велика Албания или Велика България“.

Гърция успя да наложи на БЮРМ да признае, че тя не е свързана с „древната гръцка култура, история и култи“ на Македония (член 7, параграф 3, алинея 4). Освен това БЮРМ-се обвързва (член 8, параграф 2, параграф 3) с де онструира-

нето от съседната страна на прословутата програма за заемстване (присвояване) на всичко, което по някакъв начин е свързано в древната гръцка история и култура, и което е неразделна част от историческото или културното наследство на Гърция). Това се отнася до инфраструктурата - сгради, паметници и др. Освен това Скопие трябва да отстрани знамето и емблемата със Слънцето от Вергина от всички обществени места и да го премахне от всякаква обществена употреба.

Както се вижда, този процес вече започна с преименуването на летището в Скопие и жил. квартал до него, както и с името на магистралата. И премиерът и външният министър на Гърция акцентират в изявленията си на факта, че съседната страна, никога не е поставяла въпрос, и това би противоречало на

заявките /, субсидирани от държавата или създадени по закон, да използват съставното име „Северна Македония“, а не както до сега само Македония.

По инициатива и настояване на гръцката страна е създаден Съвместен интердисциплинарен комитет от експерти по исторически, археологически и образователни въпроси, който ще разглежда и учебниците, за да бъдат елиминирани, както е изрично посочено, „неподходящите препратки“, (на пример с картите на „Велика Македония“).

Само за сведение на тези, които не знаят как се опазва национален интерес, за премахването на тия карти, гръцките правителства положиха в продължение на десетилетия неимоверни усилия. И не се примириха докато не постигнаха своето. А ние само поставяме като въпрос кражбата на нашето култур-

(по Член 4, параграф 3). Конституцията им е променена по начин, който осигурява подкрепа само на гражданите и диаспората, а не на „македонския народ в съседните страни“, както се споменаваше до скоро.

Ратификацията на споразумението определя само „гражданството“ на северно македонските граждани, което е правната връзка между лицето и държавата. Освен това Бившата Югославска Република Македония официално беше задължена чрез Меморандума за разбирателство с Гърция от 16/1/2019 г., който е правно обвързващ за БЮРМ, с нещо особено важно: използването на термина „националност“ в английската версия на споразумението от Преспас се отнася само до „гражданство“. В действителност и Гърция, и БЮРМ в своите официални преводи на

споразумението приписват на английски термин „националност“ на думата „гражданство“. Освен това във всички международни текстове, както конвенционални, така и извън договорни терминът „националност“ означава по-скоро гражданство, отколкото национален произход.

Въпреки, че Договорът от Преспас не споменава и не регулира етническите въпроси, изменението на Конституцията на БЮРМ по предложението на Гърция гарантира, че „гражданството не уточнява, нито предопределя етническата принадлежност на гражданите на страната“. Това е изрично и задължително за БЮРМ. Следователно споразумението не признава „македонския народ“ или „македонската нация“.

Шо се отнася до езика споразумението изрично посочва, че официалният език на съседната страна принадлежи към групата на славянските езици, и уточнява че „това не е свързано с историята, древнотръцката култура, както и сегашната култура на Македония“. (член 7, параграф 4). Също така съгласно споразумението гръцките граждани си запазват правото да продължат да се позовават на горепосочения език при условията, които понастоящем използват (член 7, параграф 5).

Най-накрая ратифицираното споразумение чл.20 ясно гласи: „Разпоредбите на споразумението са неотменими“.

Това са ползите за Гърция от ратифициране на „Окончателната спогодба за решаване на различията, описани в резолюции 817 и 845 на Съвета за сигурност на ООН за прекратяване на силата на Временната спогодба от 1995 г. и за установяване на стратегическо партньорство между страните“.

Залата на парламента в Атина, преди началото на многочасовите дебати за ратификация на Споразумението от Преспас.

духа на споразумението, за ограничаване на използването на названието „Македония“ от страна на Гърция, която може и ще продължава да го употребява в пълна степен, както намери за добре (Второто по големина летище на Гърция в Солун се нарича „Македония“!).

С ратификацията на споразумението от Преспас, Бившата югославска република Македония поема задължението всички държавни и обществени институции, организации и организации / органи-

но историческо наследство и разчитаме на добрата воля на Скопие!...

Ратификацията на споразумението от Преспас премахва всякаква, дори непряка възможност за претенции от „Северна Македония“ на „права“ за предполагаемо малцинство в Северна Гърция. Скопие се съгласява, че „нищо в нейната конституция, каквато е днес или няма да бъде променена“, няма да бъде основа за намеренията всички държавни и обществени институции, организации и организации / органи-

зации, включително защитата на статута и правата на лица, които не са граждани

Кои са губещите от него също става ясно. Камбаниите от Преспас от дълги години бяха тревожно, нямаше, обаче, кой да ги чуе. Оставаме с надеждата, че написаното до тук ще е полезно четиво за тези, които си въобразяват, че могат да разчитат на анекс към Договора за добросъседство между България и Македония. Все ми се струва, че тя няма да приеме такъв анекс срещу подкрепа от българска страна за НАТО и ЕС, защото няма да има кой да й го поиска. Това би било безсмислено упражнение, още повече, че тези управляващи нямат качества да удържат на външния натиск. Освен това става дума за договор между два държавни субекта, единият от които де юре вече не съществува. Де факто имаме нова държава с името Република Северна Македония! Струва ни се, че това е и трикът с който и самият договор може лесно да бъде обявен за нищожен.

Логиката на обстоятелствата налага нов договор, при задължителното условие: подготовката и сключването му от българска страна да стане от други по-компетентни и национално отговорни хора, за които националният интерес стои над партийния. Или над личния такъв.

На 26.01., гръцкият парламент ратифицира Споразумението между Гърция и БЮР Македония постигнато на 12 юни м.г. в Преспас между премиерите на Гърция Алексис Ципрас и Зоран Заев известно още като: „Окончателна спогодба за решаване на различията, описани в резолюции 817 и 845 на Съвета за сигурност на ООН за прекратяване на силата на Временната спогодба от 1995 г. и за установяване на стратегическо партньорство между страните“

Дебатите в гръцкия парламент и изготвянето на проектозакона за ратификация започнаха още в понеделник на 21 януари, веднага след спечеления вот на доверие от правителството на СИРИЗА, който всъщност бе един блестящ отигран политически ход на премиера Ципрас и предреша парламентарната битка по самата ратификация в негова полза. В дебатите участваха 38 оратори от всички политически партии, а в задкулисието, типично по български, от дясната опозиция в лицето на Нова Демокрация (НД) се купуваха и изнудваха депутати от малките парламентарно представени партии, а там, където това не помагаше, се използваша заплахи и дори физическа разправа с тези, които искаха да гласуват по съвест и в полза на ратификацията. Положението на правителството на Алексис Ципрас бе усложнено допълнително и от факта, че малкият коалиционен партньор в лицето на дясната АНЕЛ (Независими Гърци) начело с Панос Каменос, който същевременно заемаше поста военен министър, напусна в решителния момент. Освен на 13.01 Каменос обяви, че неговата партия ще гласува срещу ратификацията и под влияние на лидерите на НД, че дори ще подкрепи вот за сваляне на правителството. За да провали ратификацията, а от там и да свалят СИРИЗА от власт по време на продължилите през цялата седмица дебати, НД организира всекидневни митинги под лозунга „Македония е гръцка“ и „Вън националните предатели от СИРИЗА от правителството и парламента“.

По отработен поранно сценарий НД тайно подстрекаваше крайно десните националистически сили към силови и дори кървави провокации, където главните действащи лица бяха от крайно дясната партия „Златна зора“. Основната цел, която обединяваше противниците на Споразумението, бе да се използва благоприятния момент за сваляне на правителството на Ципрас. Въпреки всичко, което се случваше в задкулисието, въпреки тоталния натиск на площадите и благодарение на политическия усет и многоплановите политически ходове на премиера Ципрас, както и на хладнокръвие и най-вече на професионализма на силите на реда, това не се случи. Спогодбата от Преспас след като бе подкрепена с подписите на 218 университетски професори и мнозинството представители на културата и изкуството и която бе одобрена от Парламентарната Комисия по Външни работи и Отбрана на 26.01. бе ратифицирана. Крехкото мнозинство от 3 гласа, (153 народни представители от 300 членния гръцки парламент, бяха гласували „за“) имаше за задача само да закрепят в съзнанието на наблюдателите една привидност за разделение в гръцкото общество по този важен въпрос.

Именно това бе специфичното гръцко в действията на дясната опозиция от НД „срещу“ ратификацията.

В програмните изявления на правителството на Андонис Самарас, външния министър Аврамопулос подчер-

Това което ще разкажа, може да прозвучи за някого неправдоподобно. Знам, че прилича на дълго търсен сюжет, но кога ли истината не е била достойна за повест? Човекът, офицерът, командирът, който носеше удостоверение „Негоден за военна служба“, продължи да се сражава, и дълги години се сражаваше в нелеките битки на своя живот. И ако споменавам името му днес, то не е само защото побеждаваше.

През септември 1944 г., подпоручик Константин Гайдаров е в родния си град – Плевен. Лекува се от малария. Но идва заповед, война е и той вече по-укрепнал, се прощава с близки и роднини. И тръгва за фронта.

Краят на тази световна касапница, втора за ХХ век, се вижда, но този край ще дойде чак когато падне Берлин. На подпоручик Гайдаров е поверен самостоятелен взвод към 16-а дивизия, участваща в най-страшните боеве край р. Драва. Младият командир бързо се приспособява към фронтните условия. Върви където му заповядат, където трябва и върши отново и отново каквото трябва. Под град от мини, снаряди и куршуми, лети от позиция на позиция, от бой в бой.

га, в живота между мъже с ясни критерии за добро и зло, завърза се истинска дружба помежду ни. Тя продължи през годините. Тогава често си мислих, как ли е успял да добави научен принос по този сложен международен казус в своята дисертация. Поисках да я прочета и той ми изпрати дисертацията си. Тогава видях, че ползваната литература е от френски, немски, италиански и руски автори. Боже, казах си, какви ли усилия ми е струвало това? Искрено се възхитих на тихото му мъжество. Често при разговор, вместо обяснение, той обичаше да ми повтаря своята любима мисъл: **Любовта е родила поезията, смъртта – философията.**

Град Харкан. Българското военно гробище

благодарила за това, че българската армия е проляла кръв и е дала скъпи жертви, за да бъде отървана страната от хитлер

ножието на Мовзолея червеногвардейците захвърляха горди и невъзмутими надменните някога знамена и щандарти на

ПОДПОРУЧИК ГАЙДАРОВ МЕ ПИТА

Така се добри до Драва Соболч през март 1945 г. Изминали са вече няколко дни от епичните сражения. Полковник Станчо Хаджиев, началник-щаб на 16-та дивизия, заповядва да се изпрати група за проверка на пътя. Изпраща и двама мотоциклетисти. Скоро, обаче, войниците се връщат, пътят е срутен, придвижването е невъзможно. Тогава подпоручик Гайдаров повежда взвода на помощ. Избутват мотоциклетите на ръце покрай една оцеляла като по чудо църквица и преминават през най-опасното прострелно пространство. Мотористите продължават нататък сами. Командирът се връща. Но една мисъл не му дава покой: „Ами ако заповядат да придвижва взвода нататък? На сяло върви ли се? Трябва незабавно да разузная обстановката!“ И тръгва - това е решението му.

Денят е 21 март на 1945 г. Подпоручик Гайдаров отива на разузнаване и стъпва на мина! Поражението е жестоко: остава без зрение и с един крак. След месец и половина войната свършва, но той посреща победата напълно спял и осакатен.

Великият романтик някога бе написал:

Тези, които живеят, са тези, които се борят, тези които върват с огнена вяра нагоре...

Константин Гайдаров, обаче, не се предава: взема смелото решение да се запише в Юридическия факултет. Заедно с брат си Александър, който ще е очи и опора - ще му чете на глас уроците, а той ще ги запомня. И така се проточва неговият тих подвиг. Ден след ден, семестър след семестър, година след година! Не знам дали Юридическият факултет помни друг такъв слу-

чай, но накрая дипломата изграва в ръцете му. Как ли му се е искало да я види, да ѝ се похвали!

Не спира обаче до тук. Приет е в Правния институт на БАН. Тук Константин попада в нова среда и по стръмния път на науката поема отново без очи и без крак. Не избира лекото. Темата му за дисертация е по един от най-сложните проблеми в Международното право.

Аз се запознах и се спри-

ята, а жаждата за живот – науката! И аз запомних това завинаги.

Него отдавна го няма, но аз не съм престанал да проверявам правдата скрита в откритата от него формула за поезията, философията и науката.

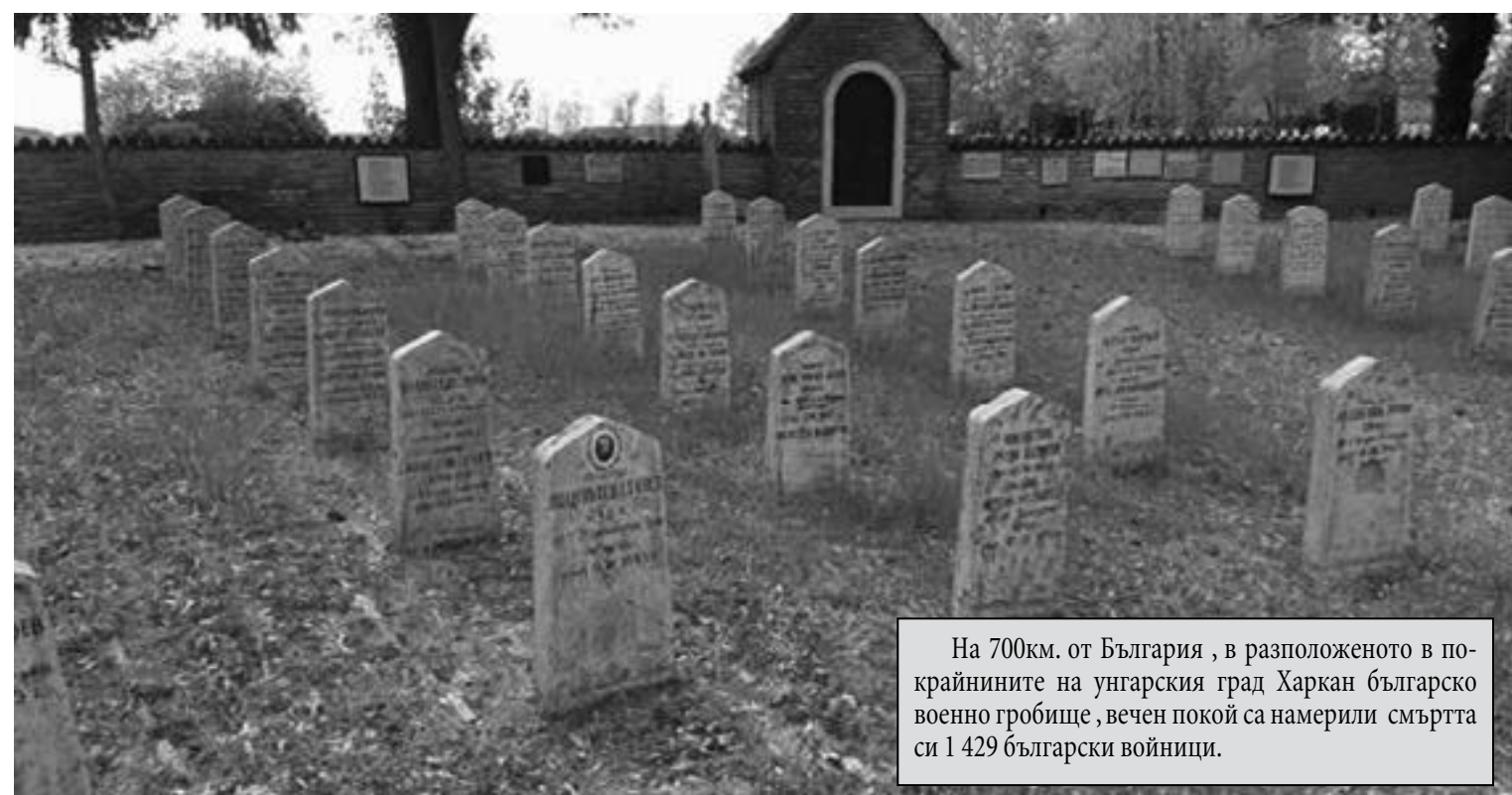
Неотдавна сънувах този славен мъж и офицер-фронтоток: „Какво направи ти, приетело полковник? - питаше ме той. Закриха военното гробище в Харкани – ти протестира

риката окупация. А ние, българите, се отказахме от отлично поддържаното гробище, което аз видях при две свои посещения в Унгария. Какво се случи, наистина че загърбихме подвига на мъртвите, паднали за великата кауза на мира срещу войната на доброто срещу злото!

Нали и България има своя принос за края на Втората световна война. Нали нашата 100-хилядна Първа армия водеше

Вермахта. И не аз, а доблестният подпоручик Гайдаров, задава жестоките въпроси: Какво е дълг, какво е чест, какво е българска войнска доблест днес? И как те са ценени?

И нима е истина, че те вече са престанали да бъдат добротелители?! Нали заради офицерския си дълг и, за да съхрани живота на войниците си, остави там и очи, и крак? Нима е било напразно? И как българските мъже ще оставят докрай

На 700км. от България, в разположеното в покрайнините на унгарския град Харкан българско военно гробище, вечен покой са намерили смъртта си 1 429 български войници.

ятелих с този забележителен мъж, когато подготвихме и мотивирахме Заповед №604 на Министъра на отбраната от 14 ноември 1969 г. Това бе заповедта за награждаване на подпоручик Гайдаров за проявена храброст и себеприщане в Дравските боеве, незабравени почти четвърт век по-рано. Случи се, че го придружавах при тържествата по случай Деня на победата в 9-а танкова дивизия в Княжево. Както внезапно става поняко-

ло? Не те ли стряска маршът на полка от мъртви български войници, сержанти и офицери? Маршът на изоставените и забравените понякога синове на България?...

Сън като сън, но аз се събудих тревожен, плувнал в пот. След събитията от 1989 г., важни политически фактори закриха едностранно единствения български военен музей в случай Деня на победата в 9-а танкова дивизия в Княжево. Унгария нееднократно ни е

храбри битки и яростни боеве през 1945 г. И славата на падналите на бойното поле и паметта за тях бе съхранена в музея в Харкани? На откриването му през 1967 г. присъства лично и легендарният командващ Първа българска армия ген. полк. Владимир Стойчев, единственият чуждестранен генерал, удостоен с привилегията да бъде участник в Първия парад на победата на Червения площад в Москва, след войната. Тогава, когато в под-

на бойния си пост? Дълбарт сърцето ми неговия поглед и стряска синя ми маршът на 1400 мъртви български войници, сержанти и офицери, забравени край Харкони?

Боже, не позволявай България да забравя синовете си.

И дай сила на мъжете да бъдат достойни нейни войници.

Амин!

Георги Й. ГЕОРГИЕВ

България:

УСЕЩАНЕ ЗА КОРУПЦИЯ ЛИ?

Миналата седмица международната социологическа агенция „Трансперънси Интернешънъл“ регистрира още един „успех“ на правителството в София: по показателя „усещане за корупция“ България била на последно място в ЕС и се е сринала с шест пункта в световната класация – от 71-во, на 77-мо място. Изпреварват ни страни като Суринам и Тунис, а непосредствено след нас следват Буркина Фасо и Гана. За сравнение Дания е отличник в борбата с корупцията, а Самалия е на 180-то място! Гърция, Унгария и Румъния са класирани съответно на 67-мо, 64-то и 61-во място.

Впрочем, наличието на корупция у нас регистрират и проведението от други агенции и техните български филиали изследвания на общественото мнение. Последният доклад на Държавния департамент на САЩ също вгорчи живота на управляващите, изтъквайки че корупционни практики съществуват дори на ниво Министерски съвет. А пък от ЕК видяха корупция при издаването на български документи на чужденци срещу обещанието да инвестират поне 1 милион евро. За търговията с удостоверения за български произход в закритата вече Държавна агенция за бежанците да не говорим. Разбира се, корупцията не е нещо, което сега се е пръкнало на света и в частност в България или нейните съседни Балкани. Спомнете си, че един от героите на Алеко Константинов в пътеписа „До Чикаго и назад“, сърбин по произход, казва за САЩ: „И тука ѝе велика корупция, како е у нас. Овде нарица ѝе царица“.

Самочекорупцията в държавата на Бойко Борисов не е усещане, а повсеместна реалност. Последната ѝ проява прокуратурата установи в 4-то РПУ, където една ОПГ от няколко полицаи, начело с началника, е рекетирила собственици на наргиле барове, на които вземала „данък спокойствие“. При това данъкът се плащал в самото РПУ. В същото време уж издирваният от Интерпол Стайко Стайков, син на арестуван за нелегално производство на цигари алкохолен бос Миньо Стайков, беше намерен в Пирогов. На всички отгоре, той твърди, че не знаел че полицията го издирва. В коя ли болница ще бъдат намерени някой ден Ветко и Маринела Арабаджиеви? В същото време мажоритарният собственик на източната и фалирала КТБ Цветан Василев, награден лично от Цветан Цветанов като банкер на годината, си живее не-безпокояван в Белград, докато спец прокурорът Иван

Гешев „разглежда“ депутатката от БСП Елена Йончева за „пране на пари“ и източване на въпросната банка. Съдружникът на Цветан Василев, Делян Пеевски, също е във от подозрение. Впрочем, след като размъти водата на герберо патриотите с разкритията си за злоупотребите около „Великата българска ограда“, шуробаджанашината в Хасково и некачествената асфалтова покривка по пътища и магистрали, полага на приближени до властта фирми, миналата седмица Йончева изнесе и данни за корупция на сегашния министър на културата Боил Банов. Защитниците на првата герберска вяра изведнъж съзряха връзка на тези разкрития с европейските избори. Тя обаче не си задават въпроса дали и атаката на прокуратурата срещу Елена Йончева, не е свързана с изборите за ЕП.

който ходел през август с кожух на гърба и се оплаквал от горещината. Когато го посъветвали да хвърли кожуха, той отговорил: „Не е от кожуха, от времето е. Аз и през зимата ходя с кожух, ама не ми е горещо!“

Приблизително така отбиват управляващите критиките на президента и опозицията заради повсеместната корупция. Стане ли реч за корупция, Борисов дава за пример как са изключи-

шила към БСП, понеже позициите им съвпадали. Същата мелодия тананикат куп „присъдружни“ на ГЕРБ медийни чукулиги, фейк политолози и социолози – от Илиана Бенювска, през Румяна Коларова и Румяна Бъчварова, до Антон Тодоров и Георги Коритаров. Всички те забравят, че освен президентата Радев, за корупцията на управляващите се говори в докладите на ЕС и Държавния департамент на САЩ, но

ствие и други. Българската къщичка вече няма да се оправи само с метене, а трябва да се построи наново и то от други майстори. В противен случай, вместо истински човешки живот, ще имаме само илюзорно усещане, че живеем и сме част от Европа.

Добре, че прокуратурата още не се е сетила да приложи начинанието на главния военен прокурор на Украйна Анатолий Матиос. А именно, да прекара цялото население през детектор на лъжата, за да установи кои симпатизират на проруските сепаратисти от Донецката и Луганската народни републики.

Петко ПЕТКОВ

Защитниците на првата герберска вяра не си задават въпроса дали и атаката на прокуратурата, срещу Елена Йончева, не е свързана с изборите за ЕП.

ли от партията и парламента Живко Мартинов, автора на „суджук гейт“. Може да се позове и на разследването на бившите си министри Симеон Дянков, Трайчо Трайков и Делян Добрев, но нали той ги назначава в правителството си? Сиреч, даде им част от държавната баница. Да не говорим за бившия главен секретар на МС Росен Желязков, когото през 2013 г. Цацаров разследваше за Костинбродските биолетини, а днес е министър на транспорта и информационните технологии. Фактът, че под обществен натиск Борисов спря няколко обществени поръчки, от страни от участие в търговите някои фирми и прати шефа на ДНСК да проверява съмнителните строежи по Черноморието, говори не за „усещане за корупция“, а за реална практика на заобикаляне или погаване на законите на страната. Другото, приемането на лобистски закони, е дело на депутатите в НС. После обществото чака президентът да наложи вето на тези закони. И, когато Румен Радев каже някоя нелицеприятна за изпълнителната власт истина, Цвета Караянчева казва, че речта му била писана като за президент на вражеска държава. И веднага го при-

да се рита срещу техния ръжен не е безопасно. Полесно е Борисов да се прави, че позове и на разследването на бившите си министри Симеон Дянков, Трайчо Трайков и Делян Добрев, но нали той ги назначава в правителството си? Сиреч, даде им част от държавната баница. Да не говорим за бившия главен секретар на МС Росен Желязков, когото през 2013 г. Цацаров разследваше за Костинбродските биолетини, а днес е министър на транспорта и информационните технологии. Фактът, че под обществен натиск Борисов спря няколко обществени поръчки, от страни от участие в търговите някои фирми и прати шефа на ДНСК да проверява съмнителните строежи по Черноморието, говори не за „усещане за корупция“, а за реална практика на заобикаляне или погаване на законите на страната. Другото, приемането на лобистски закони, е дело на депутатите в НС. После обществото чака президентът да наложи вето на тези закони. И, когато Румен Радев каже някоя нелицеприятна за изпълнителната власт истина, Цвета Караянчева казва, че речта му била писана като за президент на вражеска държава. И веднага го при-

да се рита срещу техния ръжен не е безопасно. Полесно е Борисов да се прави, че позове и на разследването на бившите си министри Симеон Дянков, Трайчо Трайков и Делян Добрев, но нали той ги назначава в правителството си? Сиреч, даде им част от държавната баница. Да не говорим за бившия главен секретар на МС Росен Желязков, когото през 2013 г. Цацаров разследваше за Костинбродските биолетини, а днес е министър на транспорта и информационните технологии. Фактът, че под обществен натиск Борисов спря няколко обществени поръчки, от страни от участие в търговите някои фирми и прати шефа на ДНСК да проверява съмнителните строежи по Черноморието, говори не за „усещане за корупция“, а за реална практика на заобикаляне или погаване на законите на страната. Другото, приемането на лобистски закони, е дело на депутатите в НС. После обществото чака президентът да наложи вето на тези закони. И, когато Румен Радев каже някоя нелицеприятна за изпълнителната власт истина, Цвета Караянчева казва, че речта му била писана като за президент на вражеска държава. И веднага го при-

След такива оценки и констатации, човек разбира колко безнадеждно е да се очаква от днес управляващите да изведат страната от незавидните класации по показатели като корупция, сигурност, справедливост, благоден-

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА
(редактор)

д-р инж. Марин БЕЛОВЕВ
Проф. д-р Нико СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДИНИЧАРОВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД

Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинтява" 100
БАНКА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC

UNCRBG5F
Примат с оригинали по
стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират
и не се връщат.

Броят е приключен редакционно
на 01.02. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда
и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

ПРОНИКНОВЕН ТЪЛКОВАТЕЛ НА РУСКАТА ДУШЕВНОСТ

81 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ВЛАДИМИР ВИСОЦКИ

На 26-ти януари т.г. Творческо обединение „Зора“ и българо-руският клуб „Дружба“, при сдружение „Евразия“ проведеха за първи път в гр. Плевен матине, посветено на руския поет, бард, актьор и ре-

един от тях – фронтовак, танкист, артилерист, летец, може би защото Володя най-вярно пресъздаваше страшната картина на войната и стоицизма на руския човек. И те го приемаха за най-проникновения тълковател на руската душев-

ност, техен съвременник – честен, мъжествен и благороден.

Честването на Висоцки, неговата 81-ва годишнина, съвпадна и с една друга дата - 75 годишнината от края на блокадата на Ленинград. Онези страшни 872 дни и нощи, в които градът на Петър и на Революцията, не само написа с кръвта си и честната правда на героизма, но и остави не изтриваема дيريا в паметта на поколенията – не се предаде, издържа и победи! И тази страница от страшната войната също присъства в творчеството на Висоцки:

*„От стужи даже птици
не летали,*

Атанас Рачев – Маестрото, един от най-добрите изпълнители на песните на Висоцки, изправи публиката на крака.

жисьор Владимир Висоцки. Залата се оказа тясна да побере всички желаещи да почетат паметта и изкуството на Володя, както свойски и от обич го наричат помежду си. В изпълнение на Нина Тодорова, Надежда Суханска, Виолета Ангелова, Даниела Заркова и др. звучаха негови стихове на руски и в превод, а Валентина Атанасова му бе посветила собствено стихотворение.

Един от най-добрите изпълнители на неговите песни – Атанас Рачев – Маестрото, изправи публиката на крака. Тя, заедно с него, пееше песента за капризните коне, изповедта на Висоцки „Аз не обичам“, „Утринна гимнастика“, „Той не се върна от боя“. Всички тези песни и приживе на поета държаха будни цели поколения, за които войната и героизмът на съветските хора и невъобразимите им страдания не бяха кадър от филмите, които ги пресъздаваха, а бяха собственият им живот, бяха тяхна съдба и болка. Те приемаха Висоцки, като

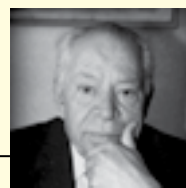
Песните на Висоцки го превърнаха в най-проникновения тълковател на руската душевност.

Евгения Иванова, председател на обединение „Зора“, проведе една незабравима за плевенчани творческа утрин посветена на Висоцки.

ВОПЪЛ

Павел Матев

*Родино, ти си плаха като птица
прогонена от лятното гнездо.
Не ще да чуе никой твоя писък,
не ще да види срутения дом.*

*А ти протягаш немите си длани.
Ти гледаш жално твоите чеда
и питаеш: – “Кой кога ще ви нахрани?”
Мълчат.
А полудивата вода*

*нахлува вместо кръв във твоите вени.
Слабеят сили. Свиваш рамене...
Не мога да те гледам унижена
и ме е срам, че си на колене.*

*Но как да стигна жежките ти тайни,
прекършения дух да възродя?...
Аз скоро ще си ида. Ще остане
неотменена твоята беда.*

*Ще легна с тия, дето те възпяха
и дето се превърнаха на прах.
как да им кажа, че си още плаха?
Как себе си да утеша?
А тях?*

*И вору било нечего украсть,
Родителей моих в ту зиму
ангелы прибрали,
А я боялся - только б
не упасть!..“*

Владимир Висоцки е неповторимо явление в духовния живот на Русия, на руския народ. Няма съмнение, че ако не бе си отишъл толкова рано, той щеше да създаде онова, необходимо и непреходно за всеки човек, творчество, в което човекът е човек, мъжът е мъж, а другарството и приятелството са до гроб. Изглежда хора, като Владимир Висоцки се раждат в точно определени времена. Те идват при нас и после си отиват пак в един определен миг. Може би защото там

горе всичко е предопределено. И за това ги помним. И ще ги помни и днес и утре и Русия и руския свят, защото всяка човешка душа в него ще има потребност някой да й вдъхва кураж, да възпява другарството, да поема върху себе си огъня, за да може да побеждава животът във вечната битка със смъртта. Като в неговата песен за летеца: „

*Их восемь - нас двое.
Расклад перед боем
Не наш, но мы будем
играть!
Серёжа! Держись, нам
не светит с тобою,
Но козыри надо равнять.“*

ЗОРА

Книгата на Николай Стариков е с цена 14 лв. и може да се закупи от офиса на ул. „Пиротска“ 3 в София, както и да се поръча с обикновен пощенски запис на стойност 16 лв. (14 лв. + 2 лв. за пощенската пратка), на адрес София 1377, за Минчо Мънчев Минчев - до поискване

ISSN 1310-8492

